

Motion till riksdagen 2009/10: MJ378

av **Isabella Jernbeck (m)**

Vissa frågor kring torskfisket i Östersjön

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige i större utsträckning bör följa Internationella havsforskningsrådets (Ices) rekommendationer avseende torskfiskekvoter i Östersjön.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör verka för ett förbud mot dumpning av överbliven fisk i Östersjön genom en förändring av nuvarande fiskekvotssystem.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheterna att införa ett handelssystem med individuellt överförbara fiskekvoter.

Motivering

Alltsedan 1980-talet har mängden torsk i Östersjön stadigt minskat med långtgående konsekvenser för både fiskerinäringen och Östersjöns ekosystem. Allt färre torskar tas i land och antalet vuxna torskar har också minskat. Det biologiska systemet i Östersjön är mycket komplext, och vetenskapliga bevis finns för att torskens successiva minskning har en direkt negativ inverkan på ekosystemet med bland annat ökade algbloomningar som följd.

Forskare från Fiskeriverket och våra grannländer gör varje år olika beräkningar av mängden torsk i svenska vatten och bedömer bland annat hur mycket som måste finnas kvar för att återväxten ska kunna tryggas. Arbetet leder fram till rekommendationer från det europeiska samarbetsorganet Ices, det internationella havsforskningsrådet. Denna rådgivning bildar sedan grunden för de kvoter som beslutas på EU-nivå som sedan tilldelas berörda länder.

Fel! Okänt namn på

Historiskt sett har dock de fiskekvoter som beslutats av EU:s ministerråd varit långt högre än Ices rekommendationer. Ices utgår ifrån ett samband mellan torskbeståndets storlek och dess förmåga att producera nya småtorskar. Med detta samband har man definierat en lägsta gräns för att produktionen av småtorsk inte ska påverkas negativt och därmed minska riskerna för en kollaps. Resultatet har blivit ett större uttag av torsk ur Östersjön.

Internationella havsforskningsrådet, Ices, rekommendationer om hur mycket fisk som kan fångas i Östersjön måste ligga till grund för samtliga beslut om kvoter som ministerrådet fattar.

Trots Ices råd om ett kraftigt begränsat torskfiske eller fiskestopp för att på sikt kunna förbättra fiskemöjligheterna har politiker inte vågat fatta de nödvändiga besluten.

Dagens fiskeripolitik, som centralt regleras tillsammans med andra EU-länder inom ramen för en gemensam fiskeripolitik (GFP), bygger på ett system som reglerar de högsta tillåtna kvoterna som en fiskare får föra i land och inte hur mycket som de facto får fiskas upp ur havet. Eftersom flertalet fiskare i dagsläget har kapacitet att fiska mera än vad som tillåts föras i land blir merparten av fångsterna ofta direkt dumpade i havet. Den dumpade döda fisken som åker tillbaka i havet räknas inte med i fiskekvoten, vilket i realiteten gör att kvoterna överskrids. Följderna blir minskat torskbestånd i Östersjön samtidigt som det vetenskapliga arbetet med verkliga fångstberäkningar försvåras.

Det finns all anledning att se över utformningen av dagens system med fiskekvoter. Istället för att endast räkna mängden fisk som förs i land bör kvoterna gälla all fisk som de facto tas upp ur Östersjön. Likaså bör kvotsystemet ses över till förmån för fiskekvoter som löper över en längre tidsperiod, vilket kan leda till mindre dumpning av fisk då fiskarna enklare kan tillgodogöra sig fångster över tid.

Man bör även se över möjligheterna att införa ett handelssystem med individuellt överförbara torskfiskekvoter så att outnyttjade kvoter kan säljas till annan part.

Stockholm den 30 september 2009

Isabella Jernbeck (m)